

команду, а на виході утворюється «продукт» - об'єднана спільність людей, що виявили нові якості, які поодинокі не мали такого значення, як лише у командній роботі. В такий спосіб можна вивчати процес управління на основі кожного із наведених асоціативних образів.

ВПЛИВ ОСВІТИ НА ФОРМУВАННЯ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Ростоцька Марія Володимирівна

Національний університет "Львівська політехніка"
79013, вул. С. Бандери, 12, м. Львів, Україна

Обґрунтовано питання пов'язані з впливом освіти на формування людського капіталу в умовах інформаційного суспільства. Висвітлено роль освіти та її зв'язок із сьогоденням.

Найважливішим компонентом духовного життя виступає система освіти, яка пов'язана з реалізацією процесу поширення знань. Вона охоплює діяльність реально сформованих суспільних інститутів, які здійснюють підготовку молоді до життя на основі отриманих знань. Значення освіти в житті людини зростає, і тому вона не може обмежуватися лише періодом навчання.

Володіє світом той, хто володіє інформацією. Держава не може бути розвинутою і економічно потужною без доступу до світових інформаційних ресурсів. Метою сьогоденної освіти стає не просте оволодіння учнями певною сумою знань, а виховання життєво активного громадянина суспільства. Одним зі шляхів успішного розв'язання визначеного завдання є підвищення якості знань майбутніх фахівців.

Розглядаючи теорію людського капіталу можна стверджувати, що інтегральний показник людського капіталу ґрунтується на чотирьох групах параметрів, що характеризують життєдіяльність, роботоспроможність, здатність до навчання та здатність до інновацій.

Зростання науково-технічної інформації змінюються кожні 5 років. Відбувається збільшення вимог до якості навчання. Зростає кількість тих, хто навчається (за статистикою - кожний другий). Людині ХХІ століття потрібне постійне самовдосконалення, перепідготовка й універсальні кваліфікації. Збільшується час навчання, одержання освіти і професії. Загострюються протиріччя між можливостями та інтересами особистості (фізичними, психічними, матеріальними, соціальними) та потребами й вимогами суспільного розвитку. Звідси - необхідність постійного вдосконалення навчально-виховного процесу в інтересах кожної людини і розвитку нової державності України.

Сьогодні у нас низька ефективність реформ в освіті в загальноосвітніх закладах та висувається проблема формування ціннісних орієнтацій навчальної діяльності учнів, зокрема старшокласників, в умовах модернізації освіти як важливої умови здобуття учнями якісної освіти, здатної забезпечити повну самореалізацію особистості та її готовність учитися впродовж життя.

Освіта є важливим показником розвитку людини, оскільки освічені люди – це основа розвитку країни та підґрунтя для визначення рейтингу країни поміж інших. В країні з якісною освітою велика кількість спеціалістів, високий рівень навчання в навчальних закладах.

Для розвитку та успішності дитини потрібно провести реформування в системі освіти. Відповідальність та реформування сьогодні бере на себе держава. Але домогтися докорінних змін без активної участі тих, хто безпосередньо працює в цій галузі, неможливо. Реформування освіти неможливо проводити у відриві від реформ у всіх інших сферах. Від того, яким буде механізм державного управління, хто відіграватиме ключову роль у прийнятті державних рішень, якою буде роль в цьому місцевої влади та місцевого самоврядування, значною мірою залежить і майбутнє освіти та науки.

В освітній сфері ми повинні вимагати надання якісної освіти, збільшення частки безкоштовної освіти, рівний доступ для всіх категорій молоді, доступність кредитів на навчання, звільнення від оподаткування працюючих студентів, визнання дипломів, мобільність, підтримку молодих вчених.

Література

1. Соціологія: В.М.Піча. Загальний курс. Київ - 2000р.
2. Ніколаєнко С.М. Освіта в інноваційному поступі суспільства // Спецвипуск "Освіта України" – 2006. – №60–61 (754). – 14 серпня.

ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОЇ ЦІЛІСНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА

Рябокін Ллія Миколаївна

Національний авіаційний університет
03058, проспект Космонавта Комарова, 1, м. Київ, Україна

Висвітлюється проблема впровадження особистісно-орієнтованої освіти, яка передбачає у процесі професійної підготовки студентів – соціальних працівників систематичне та спрямоване формування ціннісно-емоційної сфери особистості майбутнього соціального працівника.

Актуальність проблеми формування духовної цілісності майбутнього фахівця до професійної діяльності посилюється також невизначеністю, у якій функціонує нині вища школа України: випускника потрібно підготувати до професійного життя, умови і якість якого швидко змінюються. Останнє зумовлює необхідність перегляду теоретичних і методичних засад навчально-виховної системи вищого педагогічного навчального закладу, особливо на етапі переходу від традиційно-дисциплінарної моделі засвоєння знань до аксіоцентричної моделі професійного саморозвитку.

Оскільки, ми переживаємо добу переходу від абстрактного гуманізму до реального, від проголошеного людинолюбства до прийняття самоцінності кожної особистості, і впливає необхідність організації нового за змістом навчально-виховного процесу. Очевидно, що реалізація такого завдання можлива за умови глибоких, докорінних змін особистісно-психологічних характеристик соціального працівника і, зокрема, його ціннісних установок. Це є